

DET KONGELIGE
KOMMUNAL- OG DISTRIKTSDEPARTEMENT

Prop. 90 L

(2024–2025)

Proposisjon til Stortinget (forslag til lovvedtak)

Endringer i inndelingsloven
(sørsamisk navn på Innlandet fylke og
nord- og sørsamiske navn på Nordland fylke)

Innhold

1	Proposisjonens hovedinnhold	5	3	Forslag til endringer i inndelingsloven	11
2	Bakgrunnen for lovforslaget	5	3.1	Sørsamisk navn på Innlandet fylke	11
2.1	Innlandet fylkeskommune	5	3.1.1	Forslaget i høringen	11
2.1.1	Initiativ til sørsamisk navn	5	3.1.2	Høringsinstansenes innspill	11
2.1.2	Høring av forslaget til sørsamisk navn	6	3.1.3	Departementets vurderinger	11
2.2	Nordland fylkeskommune	6	3.2	Nordsamisk og sørsamiske navn på Nordland fylke	12
2.2.1	Initiativ til nordsamisk og sørsamiske navn	6	3.2.1	Forslaget i høringen i 2019	12
2.2.2	Høring av forslagene til nordsamisk og sørsamiske navn ...	7	3.2.2	Høringsinstansenes innspill i 2019	13
2.3	Gjeldende rett	7	3.2.3	Departementets vurderinger	13
2.3.1	Innledning	7	4	Økonomiske og administrative konsekvenser	15
2.3.2	Grunnloven	7	5	Merknader til lovforslaget	15
2.3.3	Kommuneloven	8		Forslag til lov om endringer i inndelingsloven (sørsamisk navn på Innlandet fylke og nord- og sørsamiske navn på Nordland fylke)	17
2.3.4	Inndelingsloven	8			
2.3.5	Sameloven	8			
2.3.6	Stedsnavnloven	9			
2.3.7	Internasjonale forpliktelser	10			
2.4	Kommuner og fylkeskommuner med flerspråklige navn	10			

Prop. 90 L

(2024–2025)

Proposisjon til Stortinget (forslag til lovvedtak)

Endringer i inndelingsloven (sørsamisk navn på Innlandet fylke og nord- og sørsamiske navn på Nordland fylke)

*Tilråding fra Kommunal- og distriktsdepartementet 4. april 2025,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Støre)*

1 Proposisjonens hovedinnhold

Kommunal- og distriktsdepartementet legger her fram forslag om to endringer i inndelingsloven § 29. Den første endringen innebærer fastsettelse av Sisdajve som offisielt sørsamisk navn på Innlandet fylke. Den andre endringen innebærer fastsettelse av Nordlánda som offisielt nordsamisk navn og Nordlaante som offisielt sørsamisk navn på Nordland fylke. Dette vil innebære at fylkesnavnet til Innlandet blir tospråklig (norsk og sørsamisk), mens fylkesnavnet til Nordland, som i dag er tospråklig, blir firespråklig (norsk og lulesamisk i tillegg til nordsamisk og sørsamisk).

2 Bakgrunnen for lovforslaget

2.1 Innlandet fylkeskommune

2.1.1 Initiativ til sørsamisk navn

Initiativet i saken ble tatt av fylkestinget i Innlandet fylkeskommune, som i møte 12. desember 2023 vedtok at det offisielle sørsamiske navnet på Innlandet fylkeskommune skal være Sisdajven fylhkentjielte. Vedtaket lyder slik:

- Fylkestinget vedtar følgende sørsamiske navn på Innlandet og fylkeskommunen:

Norsk navn	Sørsamisk navn
Innlandet	Sisdajve
Innlandet fylke	Sisdajven fylhke
Innlandet fylkeskommune	Sisdajven fylhkentjielte

- Søknad sendes Kommunal- og distriktsdepartementet med anmodning om at nødvendig lovendring kan behandles av Stortinget så snart som mulig.
- Fylkeskommunedirektøren bes om å innarbeide nødvendige kostnader til profileringsiltak i årsbudsjett 2025 og økonomiplan 2025–2028.

Innlandet fylkeskommune søkte i brev 19. desember 2023 til Kommunal- og distriktsdepartementet om et offisielt sørsamisk navn på fylket. Fylkeskommunen viser i søknaden til saksdokumentene hvor det framgår følgende:

Innlandet fylkeskommune har to samarbeidsavtaler med Sametinget: En overordnet avtale

og en egen avtale om kulturminnevern. Den overordnede avtalen ble signert i november 2021. Den har som hovedformål om å styrke og synliggjøre samisk kultur, språk og samfunns- liv. I avtalen står det at «Innlandet fylkeskommune har et særskilt ansvar for sørsamisk, og vil sammen med Sametinget ta et aktivt ansvar for styrking og utvikling av sørsamisk språk.»

I tillegg vises det i saksdokumentene til at det i april 2022 ble signert en egen avtale om kulturminnevern, som blant annet regulerer arbeidsfordelingen mellom partene. Videre vises det til at det i mars 2023 ble det gjennomført et dialogmøte mellom ledelsen i Innlandet fylkeskommune og Sametinget. Her ble samisk navn på Innlandet og fylkeskommunen framhevet som et viktig tiltak for å følge opp den overordnede samarbeidsavtalen.

I saksframlegget viste fylkeskommunedirektøren videre til FNs omtale av bærekraftsmålene der urfolk nevnes spesielt som en sårbar gruppe som må ha særskilt fokus. Å løfte samisk språk og kultur vil ha betydning for flere av målene, blant annet bærekraftsmål 3 om god helse og livskvalitet, bærekraftsmål 4 om god utdanning og bærekraftsmål 17 om samarbeid for å nå målene. Det framgår videre at Innlandet fylkeskommune har et ansvar knyttet til samene som urfolk, og det vil etter fylkeskommunedirektørens mening være positivt for fylket å få på plass et samisk navn.

2.1.2 Høring av forslaget til sørsamisk navn

Sametinget, ved samisk stedsnavntjeneste, svarte i brev av 1. desember 2021 på spørsmål fra Innlandet fylkeskommune om samisk navn på Innlandet fylke og/eller Innlandet fylkeskommune.

Stedsnavntjenesten understreket innledningsvis at de vanligvis gir tilrådninger til skrivemåten av samiske stedsnavn som har *historisk* forankring og at deres anliggende ikke er å konstruere samiske stedsnavn.

Det står følgende i brevet om navnevalget:

[...] det norske navnet *Innlandet* (*fylke/fylkeskommune*) er et konstruert administrativt navn (som et resultat av fylkessammenslåing), og navnesaken er et unntak i forhold til andre navnesaker. Det vil si at når det norske navnet på fylket ble vedtatt, ble ikke normen om å bruke navn med historisk forankring fulgt. Stedsnavntjenesten har i denne saken vært i kontakt med både Statens Kartverk og Språkrådet, og har kommet til en beslutning at siden det norske navnet er et såkalt «konstruert admi-

nistrativt navn» (uten historisk forankring), kan samisk stedsnavntjeneste komme med tilrådning om et samisk parallellnavn.

Stedsnavntjenesten har fulgt opp saken, og foreslår at det vedtas et sørsamisk navn på fylket, siden fylkets nordlige del ligger innenfor det sørsamiske området.

Stedsnavntjenesten foreslår at det norske navnet på Innlandet på sørsamisk skal være Sisdajve, Innlandet fylke blir Sisdajven fylhke og Innlandet fylkeskommune Sisdajven fylhkentjielte.

Videre heter det:

Når det samiske navnet brukes uten betegnelsen *fylke* (sørsamisk *fylhke*) og/eller *fylkeskommune* (sørsamisk *fylhkentjielte*), skrives navnet i nominativ *Sisdajve*. Når navnet brukes med betegnelsen *fylke/fylkeskommune*, skrives navnet i genitiv *Sisdajven fylhke*, med genitivs- endelse -n. Det første leddet i navnet *Sisdajve* *Sis-* betyr 'inn; indre', mens andre ledd – *dajve* betyr 'område; strekning; areal' på sørsamisk.

Stedsnavntjenesten avslutter med at de anser at det ikke er nødvendig med høring av det samiske navnet og viser til at det ikke ble gjennomført høring da Innlandet ble fastsatt. Kommunal- og distriktsdepartementet ble kontaktet av administrasjonen i Innlandet fylkeskommune og anbefalte at det skulle holdes en høring av Stedsnavntjenestens forslag om samiske navn.

Fylkesutvalget vedtok i møte 6. juni 2023 å sende på høring forslag til valg av samisk navn på Innlandet, Innlandet fylke og Innlandet fylkeskommune. Høringsfristen var 15. september 2023.

2.2 Nordland fylkeskommune

2.2.1 Initiativ til nordsamisk og sørsamiske navn

Initiativet i saken ble tatt av fylkestinget i Nordland fylkeskommune, som i møte 13. juni 2022 fattet følgende vedtak:

1. Stortinget har vedtatt endringer i inndelingslova, jf. Prop. 88 L (2020–2021) *Endringer i inndelingslova (innføring av tospråklig navn på Nordland fylke, norsk og lulesamisk)* og Innst. 329 L (2020–2021).
2. Med utgangspunkt i vedtak i FT-sak 154/18, ber Nordland fylkeskommune Kommunal- og distriktsdepartementet følge opp saken på nytt og vedta endring til også å gjelde nordsamisk og sørsamisk navn på Nordland fylke.

3. Nordland fylkesting vedtar at nordsamisk og sørsamisk navn på Nordland fylke kan brukes i grenseområder mellom nord- og lulesamisk område og mellom lulesamisk og sørsamisk område, der de respektive språkene er naturlig brukt.

I vedtaket vises det til den tidligere søknaden fra fylkeskommunen og Stortingets vedtak om lulesamisk parallellnavn på fylket, jf. Prop. 88 L (2020–2021) *Endringer i inndelingslova (innføring av tospråklig navn på Nordland fylke, norsk og lulesamisk)*. Fylkestinget i Nordland vedtok 4. desember 2018 at det offisielle samiske navnet på Nordland fylkeskommune skulle være det lulesamiske Nordlánda fylkkasuohkan. Navn på Nordland på nordsamisk og sørsamisk ble utelatt i vedtaket. Det ble samtidig framhevet at også nordsamisk og sørsamisk språkområde var representert innenfor Nordland, og at dette skulle komme til uttrykk gjennom fylkeskommunens informasjon, skilting, logoer mv. der det var hensiktsmessig og naturlig.

Fylkeskommunen opplyser at det imidlertid har vist seg at nord- og sørsamisk navn på Nordland ikke er klarert for bruk, og at navnene ikke kan benyttes etter stedsnavnforskriften. Fylkeskommunen mener dette nå gir grunnlag for en ny sak der disse språkene inngår. Begrunnelsen er at vedtaket om bare ett parallellnavn har gitt utfordringer for nasjonale, regionale og kommunale veimyndigheter samt kommunenes bruk av skilting på de samiske språkene som naturlig brukes i ulike deler av fylket.

Videre framgår det at Nordland er et langstrakt fylke som i tillegg til lulesamisk også har nord- og sørsamisk naturlig innenfor sine fylkesgrenser. I saksframlegget vises det til at det derfor er behov for å sidestille nordsamisk og sørsamisk skrivemåte for bruk til veiskilting for veimyndighetene. Kommunenes bruk av logoer, hjemmesider, brevpapir, skilting av bygninger etc. er også blitt vanskelig. Dersom fylkeskommunen får to nye parallellnavn betyr det at nordsamisk og sørsamisk navn på Nordland fylke kan brukes i grenseområder mellom nord- og lulesamisk område og mellom lulesamisk og sørsamisk område, der de respektive språkene er naturlig brukt.

Nordland fylkeskommune understreker at lulesamisk fortsatt som hovedregel skal være det formelle samiske språket i fylket.

Fylkeskommunen viser til at sameloven i § 5-1 fastsetter at samisk og norsk er likeverdige språk og at sørsamisk, lulesamisk og nordsamisk er likestilt med norsk. Etter § 3-2 i sameloven skal kunn-

gjøringer fra offentlige organer som særlig retter seg mot hele eller deler av befolkningen i forvaltningsområdet, skje både på samisk og norsk.

Nordland fylkeskommune viser videre til at bestemmelsene i samelovens språkkapittel er minimumskrav og at alle offentlige organer oppfordres til å ta hensyn til brukere av samisk språk, også utover lovens regler og avgrensningen av forvaltningsområdet. På denne bakgrunn mener fylkeskommunen at inndelingsloven bør endres slik fylkeskommunen får tre likestilte parallellnavn.

2.2.2 Høring av forslagene til nordsamisk og sørsamiske navn

Etter fylkestingets vedtak i 2018 henvendte fylkeskommunen seg, etter departementets anmodning, til Sametinget i brev av 13. august 2019 og ba om en tilrådning om valget av samisk navn på fylket. Sametinget ga sin foreløpige tilrådning om parallellnavn for Nordland fylke på tre offisielle samiske språk i brev av 21. august 2019.

Nordland fylkeskommune sendte Sametingets foreløpige tilrådning ut på høring i 2019. Sametingets endelige tilrådning i brev 6. april 2020 om samiske parallellnavn var den samme som de ga i sin foreløpige tilrådning, uten at det ble konkludert hvilket av disse navnene som burde velges.

2.3 Gjeldende rett

2.3.1 Innledning

Norges forpliktelser overfor den samiske befolkningen følger av både nasjonal rett og internasjonale konvensjoner.

Grunnloven § 108 og sameloven utgjør grunnlaget for regjeringens mål om å legge forholdene til rette for at den samiske folkegruppen kan sikre og utvikle språket, kulturen og sitt samfunnsliv. Forpliktelsene overfor den samiske befolkningen følger også av internasjonale konvensjoner, særlig *FNs konvensjon om sivile og politiske rettigheter* artikkel 27, og *ILO-konvensjon nr. 169 om urfolk og stammefolk i selvstendige stater*.

2.3.2 Grunnloven

Det følger av Grunnloven § 108 at:

Det påligger statens myndigheter å legge forholdene til rette for at det samiske folk, som urfolk, kan sikre og utvikle sitt språk, sin kultur og sitt samfunnsliv.

Bestemmelsen pålegger statens myndigheter å legge forholdene til rette for at det samiske folk, som urfolk, kan sikre og utvikle sitt språk, sin kultur og sitt samfunnsliv. Selv om det i formuleringen «sitt språk» brukes entall, går det fram av samerettsutvalgets kommentar til lovparagrafen at den gjelder for de ulike samiske språkene.

Statens plikt etter Grunnloven er fulgt opp og konkretisert i sameloven § 1-5, se punkt 2.3.5 nedenfor.

Fylkeskommunene er selvstendige forvaltningsorganer som utøver sitt selvstyre innenfor nasjonale rammer. Begrensninger i det kommunale og fylkeskommunale selvstyret må ha hjemmel i lov. Kommunene og fylkeskommunene er ikke underlagt statlige organer, kun Stortinget som lovgiver og bevilgningsmyndighet, så lenge ikke andre underordningsforhold følger av lov. Regjeringen og departementene har dermed ingen generell styrings-, instruksjons- eller overprøvningsmyndighet over fylkeskommunene. Det kommunale selvstyret ble grunnlovfestet i 2016 i § 49, og i 2018 presisert i kommuneloven § 2-1.

Grunnloven § 49 andre ledd lyder:

Innbyggerne har rett til å styre lokale anliggender gjennom lokale folkevalgte organer. Nærmere bestemmelser om det lokale folkevalgte nivå fastsettes ved lov.

2.3.3 Kommuneloven

Etter lov 22. juni 2018 nr. 83 om kommuner og fylkeskommuner (kommuneloven) § 3-1 tredje ledd skal «Vedtak om endring av kommunenavn fattes av Kongen.» Det følger av fjerde ledd at «Fylkeskommunen skal ha samme navn som fylket.» En endring av navnet til en eller flere fylkeskommuner forutsetter derfor at det administrative inndelingsnavnet for vedkommende fylke også blir endret. Navnet på landets fylker følger av lov 15. juni 2001 nr. 70 om fastsetjing og endring av kommune- og fylkesgrenser (inndelingsloven) § 29.

Kommuneloven § 3-1 er en videreføring av § 3 nr. 1-4 i kommuneloven av 1992, jf. Prop. 46 L (2017–2018) *Lov om kommuner og fylkeskommuner (kommuneloven)* s. 356. Når det gjelder samiske navn, heter det i Ot.prp. nr. 42 (1991–92) *Om lov om kommuner og fylkeskommuner (kommuneloven)* følgende:

Bestemmelsen innebærer ingen endring i gjeldende praksis om at det i alminnelighet søkes unngått å gi en kommune et dobbelt-

navn, med mindre det gjelder kommuner med stor samisk befolkning. I de sistnevnte tilfelle vil det være kurant at kommunen får dobbeltnavn norsk/samisk.

2.3.4 Inndelingsloven

Inndelingsloven § 29 slår fast fylkesinndelingen og fylkesnavnene. Bestemmelsen kom inn i inndelingsloven ved Stortingets vedtak 11. juni 2018, og var en videreføring av den tilsvarende reguleringen i den tidligere lov 14. august 1918 nr. 1 om forandring av rikets inndelingsnavn (bispedømme- og fylkesloven).

Inndelingsloven § 29 nr. 4 slår fast at navnet på Innlandet fylke er Innlandet. Nr. 13 slår fast at navnet på Nordland fylke er Nordland eller Nordlånnda.

2.3.5 Sameloven

Etter lov 12. juni 1987 nr. 56 om Sametinget og andre samiske rettsforhold (sameloven) § 1-1 første ledd skal forholdene legges til rette for at den samiske folkegruppen i Norge kan sikre og utvikle sitt språk, sin kultur og sitt samfunnsliv.

Paragrafen fikk i 2021 et nytt andre ledd hvor forholdet mellom samelovens regler og folkeretten reguleres. Andre ledd første punktum innebærer at ILO-konvensjon nr. 169 om urfolk og stammefolk i selvstendige stater vil gå foran loven dersom bestemmelser i loven skulle vise seg å være i strid med bestemmelser i konvensjonen.

Etter sameloven § 1-5 er samisk og norsk likeverdige språk, og sørsamisk, lulesamisk og nordsamisk skal være likestilte med norsk etter bestemmelsene i sameloven kapittel 3 om samisk språk. Hovedhensikten med flerspråklige kommunenavn er å likestille navneformene.

Samelovens språkregler gir samiske språkbrukere, i bestemte sammenhenger og områder, rett til å bruke samisk i møte med det offentlige.

Det følger av sameloven at de samiske språkene og norsk er likeverdige språk, og at sørsamisk, lulesamisk og nordsamisk er likestilte med norsk i forvaltningsområdet for samiske språk slik det følger av bestemmelsene i kapittel 3. Flere bestemmelser gjelder særlig for kommunene i forvaltningsområdet, mens andre gjelder også fylkeskommuner og statlige myndigheter.

Grunnloven § 108 etablerer en plikt for statlige styresmakter til å legge forholdene til rette for at den samiske folkegruppen, som urfolk, kan sikre og utvikle sitt språk, sin kultur og sitt samfunnsliv. Dette dannet blant annet bakgrunnen for at same-

loven fikk et nytt kapittel 3 om språk i 1992. Formålet med språkreglene er å bevare og utvikle samiske språk ved særlig å styrke bruken av språkene i offentlig sammenheng.

Samelovens språkregler er minimumsregler. Alle offentlige virksomheter er oppfordret til å ta hensyn til brukere av samiske språk også ut over lovens regler.

Kommuner og fylkeskommuner spiller en sentral rolle i arbeidet med å bruke og styrke samiske språk. De kommunene som er innlemmet i forvaltningsområdet for samisk språk har et særskilt ansvar for å tilby informasjon og tjenester til den samiske befolkningen. Oppbygging av kompetanse i samisk språk og samisk kultur er viktig for at kommunene skal kunne tilby gode tjenester til den samiske befolkningen.

Fylkeskommunene har en rolle som pådrivere i arbeidet med samisk språk i fylket. De bør sørge for kompetanse i samisk språk og kultur både i administrasjonen og i tjenestene de har ansvar for. Videregående skoler er fylkeskommunens ansvar, og det er viktig at de elevene som har krav på det får tilbud om samiskundervisning.

Etter forskrift av 17. juni 2005 nr. 657 om forvaltningsområdet for samiske språk § 1 består forvaltningsområdet for samiske språk av alle språkutviklingskommuner, språkvitaliseringskommuner og språkstimuleringskommuner. Kommunene Karasjok, Kautokeino, Nesseby og Tana er språkutviklingskommuner. Porsanger, Kåfjord, Lavangen, Tjeldsund, Hattfjelldal, Hamarøy, Røyrvik, Røros og Snåsa er språkitaliseringskommuner. Forvaltningsområdet for samiske språk består i tillegg av Troms fylkeskommune, Finnmark fylkeskommune, Nordland fylkeskommune og Trøndelag fylkeskommune. Per 1. januar 2025 er det ingen språkstimuleringskommuner.

Innenfor dette området er befolkningen sikret utvidet rett til bruk av samisk overfor offentlige organer, jf. sameloven § 3-3. Etter § 3-2 første ledd skal lover og forskrifter av særlig interesse for hele eller deler av den samiske befolkningen oversettes til samisk. Kunngjøringer fra offentlige organ som særlig retter seg mot hele eller deler av den samiske befolkningen i forvaltningsområdet, skal skje både på samisk og norsk, jf. § 3-2 andre ledd.

Sameloven har ikke direkte betydning for spørsmålet om to- eller trespråklige navn på fylkeskommuner, men lovens formålsbestemmelse og Norges internasjonale forpliktelser gjennom folkeretten kan likevel sies å gi støtte til en slik løsning.

Sameloven gir fylkeskommuner og kommuner plikt til å konsultere representanter for berørte samiske interesser i saker som vil kunne påvirke samiske interesser direkte, jf. § 4-4.

2.3.6 Stedsnavnloven

Formålet med lov 18. mai 1990 nr. 11 om stadnamn (stadnamnlova) er «å ta vare på stadnamn som språklege kulturminne, gi dei ei skriftform som er praktisk, og som ikkje skyggjer for meiningsinnhaldet i namnet, og medverke til kjennskap til og aktiv bruk av namna», jf. § 1 første ledd. Loven skal videre sikre hensynet til samiske og kvenske stedsnavn i samsvar med nasjonalt lovverk og internasjonale avtaler og konvensjoner, jf. § 1 andre ledd.

Loven gjelder når organ for stat, fylkeskommune og kommune skal fastsette stedsnavn eller skrivemåten av disse, eller bruke dem i tjenesten. Loven gjelder også bruk av stedsnavn i selskap som det offentlige eier fullt ut, og i læremidler som skal brukes i skolen, jf. § 1 tredje ledd.

I lovens § 2 bokstav a er stedsnavn definert som «namn på terrengformasjonar som fjell og vatn, kulturformasjonar som gardsområde, gardsbruk, vegar og bruer, administrative område som kommunar og sokn, institusjonar og adresser». Administrative enheter som kommuner og fylkeskommuner regnes derfor som navneobjekter etter loven.

Det står i § 11 i stedsnavnloven at når skrivemåten av et stedsnavn er fastsatt etter stedsnavnloven og ført inn i stedsnavnregisteret, skal det brukes av eget tiltak av de som er nevnt i § 1 tredje ledd. Det følger av § 11 andre ledd at «Samiske og kvenske stadnamn som blir nytta blant folk som bur fast på eller har næringsmessig tilknytning til staden, skal til vanleg brukast av det offentlege t.d. på kart, skilt, i register saman med eventuelt norsk namn.»

Når det foreligger en offisiell samisk eller kvensk versjon av fylkeskommunenavnet, taler dette for at det er et navn som benyttes på stedet, og at det foreligger en plikt til å benytte dette navnet parallelt med det norske navnet.

Der det av praktiske grunner er særskilt vanskelig å bruke flere navn, skal det i valget mellom norsk, samisk og kvensk legges vekt på hvilket navn som har lengst tradisjon og er best kjent på stedet. Det norske navnet trenger ikke å være med «dersom det er ei lydleg tilpassa form av det samiske eller kvenske namnet, skil seg lite frå det og ikkje er i vanleg bruk i den norske forma», jf. forskrift 23. mai 2017 nr. 638 om stadnamn § 7

fjerde ledd. Om rekkefølgen for flerspråklige navn heter det følgende i forskriften § 7 tredje ledd:

På skilt eller på kart o.l. der det blir brukt meir enn eitt namn, skal vedtaksorganet fastsetje rekkefølga av namna. Ved fastsetjing av rekkjefølgja skal ein ta omsyn til språkbruken på staden. I forvaltningsområdet for samisk språk skal rekkefølga vere samisk, norsk, kvensk.

2.3.7 Internasjonale forpliktelser

Samene har status som urfolk i Norge. Norges internasjonale forpliktelser på området følger særleg av FN-konvensjonen om sivile og politiske rettigheter av 16. desember 1966 artikkel 27, som sikrer urfolk retten til å bruke sitt eget språk, ILO konvensjon nr. 169 om urfolk og stammefolk i selvstendige stater, som inneholder regler til vern om urfolks språk, og Den europeiske pakt for regions- og minoritetsspråk (Minoritetsspråkpakten).

Norge ratifiserte Europarådets rammekonvensjon om beskyttelse av nasjonale minoriteter i 1999, og denne er en del av grunnlaget for politikken regjeringen fører overfor denne gruppen. Det daværende Kommunal- og regionaldepartementet lanserte i 2000 St.meld. nr. 15 (2000–2001) *Nasjonale minoritetar i Noreg*. Her heter det:

Regjeringa stiller seg bak målsetjinga om at Noreg ikkje bør nøye seg med å leggje seg opp mot minstekrava i dei internasjonale konvensjonane. Når det gjeld minoritetspolitikken, vil Regjeringa leggje vekt på dei målsetjingane som er nedfelte i Rammekonvensjonen om vern av nasjonale minoritetar og i Den europeiske pakta om regions- og minoritetsspråk.

Samisk er omfattet av vernet i de nevnte konvensjonene. Det følger av rammekonvensjonen artikkel 11 nr. 3 at «I områder som tradisjonelt er bebodd av et betydelig antall personer som tilhører en nasjonal minoritet, skal Partene innenfor rammen av sitt rettssystem, herunder avtaler med andre stater der det er aktuelt, og under hensyn til sine særegne forhold, søke å fremvise tradisjonelle stedsnavn, gatenavn og andre topografiske angivelser beregnet på allmennheten, også på minoritetsspråket når det er tilstrekkelig etter spørsel etter slike angivelser.»

Når et land ratifiserer minoritetsspråkpakten, skal del II av pakten gjelde for alle regions- eller minoritetsspråk i landet. I tillegg kan staten velge å forplikte seg til bestemmelser under del III.

Disse bestemmelsene er mer omfattende og har mer detaljerte regler for blant annet utdanning, rettsvesen, offentlig forvaltning, media og kultur. Norge ratifiserte minoritetsspråkpakten i 1993 og den trådte i kraft 1. mars 1998. Nordsamisk har vært omfattet av del III fra Norge ratifiserte minoritetsspråkpakten. Norske myndigheter sendte 14. oktober 2021 en erklæring til Europarådet om at Norge forplikter seg også under del III for sørsamisk og lulesamisk. Den europeiske pakt om regions- eller minoritetsspråk del III artikkel 10 har særlige regler om forvaltningsmyndigheter og offentlige tjenester.

Selv om det ikke kan utledes en direkte plikt av folkeretten om to- eller firespråklige administrative inndelingsnavn, vil nok et sørsamisk parallellnavn for Innlandet fylke og nordsamisk og sørsamiske parallellnavn for Nordland fylke kunne ses på som en lojal oppfølging av Norges internasjonale forpliktelser på dette området.

Norge ratifiserte i 2006 UNESCOs konvensjon av 17. oktober 2003 om vern av den immaterielle kulturarven, jf. St.prp. nr. 73 (2005–2006). I tilslutningen er stedsnavnloven nevnt som en av lovene som ivaretar forhold som kommer inn under bestemmelsene i konvensjonen. En ratifikasjon av UNESCO-konvensjonen innebærer ikke at Norge har forpliktet seg til et bestemt nivå for vern av stedsnavnene.

2.4 Kommuner og fylkeskommuner med flerspråklige navn

Ved kongelige resolusjoner med hjemmel i kommuneloven 1992 § 3 nr. 3 og kommuneloven 2018 § 3-1 tredje ledd, er det til nå fastsatt tospråklige offisielle navn (norsk og samisk) på syv kommuner i Nordland fylke.

To av kommunene ligger innenfor forvaltningsområdet for samiske språk, jf. sameloven § 3-1. Hábmera suohkan/Hamarøy kommune (lulesamisk) og Aarborten tjielte/Hattfjelldal kommune (sørsamisk) er språkvitaliseringskommuner. I tillegg har disse kommunene samiske navn: Evenes kommune/Evenášši suohkan (nordsamisk), Fauske kommune/Fuosko suohkan (lulesamisk), Rana kommune/Raanan tjielte (sørsamisk), Sortland kommune/Suorttá suohkan (nordsamisk) og Sørfold kommune/Fuoldá suohkan (lulesamisk).

Det er ingen av kommunene i Innlandet fylke som har samiske parallellnavn. Departementet er imidlertid kjent med at Engerdal kommune har søkt om innlemmelse i forvaltningsområdet for samisk språk og ønsker det sørsamiske navnet Engerdaelien tjielte.

Regjeringens vedtak i sakene om tospråklige kommunenavn er basert på lokale initiativ, fremmet gjennom kommunestyrevedtak og med tilslutning gjennom høringsprosessene. Regjeringen har lagt stor vekt på den betydningen offisielle tospråklige navn på kommunene har i disse områdene for å fremme det samiske språket og bevare etnisk identitet.

Det er fire fylker som har samiske parallellnavn, jf. inndelingsloven § 29: Trøndelag (sørsamisk), Nordland (lulesamisk), Troms (nordsamisk) og Finnmark (nordsamisk). Troms og Finnmark fylker har i tillegg parallellnavn på kvensk.

3 Forslag til endringer i inndelingsloven

3.1 Sørsamisk navn på Innlandet fylke

3.1.1 Forslaget i høringen

Fylkesutvalget i Innlandet fylkeskommune vedtok i møte 6. juni 2023 å sende på høring forslag til valg av samisk navn på Innlandet, Innlandet fylke og Innlandet fylkeskommune. Høringsfristen var 15. september 2023.

Forslaget var likelydende med Stedsnavntjenestens forslag:

Norsk navn	Innlandet
Sørsamisk navn	Sisdajve
Innlandet fylke	Sisdajven fylhke
Innlandet fylkeskommune	Sisdajven fylhkentjälte

3.1.2 Høringsinstansenes innspill

Innlandet fylkeskommune sendte saken på høring til en lang rekke organisasjoner og kunngjorde den også på fylkeskommunens hjemmeside.

Fylkeskommunen mottok høringssvar fra fire instanser. Alle instansene hadde merknader til forslagene:

Engerdal kommune

Trøndelag fylkeskommune

Mjøsa og omegn sameforening
Svahken Sijte (Elgå reinbeitedistrikt i Engerdal)

Alle høringsinstansene støttet forslaget om å vedta et samisk navn på Innlandet fylke og de framlagte navneforslagene fikk også støtte.

Innlandet fylkeskommune opplyser at de også har vært i dialog med flerkulturelt råd om denne saken over tid, og alle de fire fylkeskommunale medvirkningsrådene ble invitert til å levere høringsuttalelser. Ingen av rådene uttalte seg i saken.

3.1.3 Departementets vurderinger

Regjeringen har som mål at samene skal få utvikle sitt språk, sin kultur og sitt samfunnsliv. Det er viktig og berikende for Norge å ta vare på samiske språk, samisk kultur og tradisjoner.

De samiske språkene som er mest i bruk i Norge i dag er nordsamisk, sørsamisk og lulesamisk. Disse språkene er anerkjent som minoritetsspråk i Norge, og har beskyttelse gjennom Europarådets minoritetsspråkpakke. Nordsamisk, sørsamisk og lulesamisk språk har vern etter del III i Minoritetsspråkpakten. Alle språk som er omfattet av minoritetsspråkpakten har rettigheter etter del II i pakten. Bestemmelsene i del III er mer omfattende og har mer detaljerte regler for blant annet utdanning, rettsvesen, offentlig forvaltning, media og kultur.

Ifølge UNESCO er nordsamisk regnet som et truet språk, mens lulesamisk og sørsamisk er regnet som alvorlig truede språk. Fylkestinget i Innlandet fylkeskommune har med stort flertall gått inn for en endring til tospråklig fylkesnavn (norsk og sørsamisk). De fire høringsinstansene som har uttalt seg om navnevalget, støtter forslaget. Departementet vurderer at kravene om konsultasjon i sameloven § 4-4 med dette er ivare tatt.

Innlandet fylkeskommune viser i søknaden til sine to samarbeidsavtaler med Sametinget: En overordnet avtale og en egen avtale om kulturminnevern. Den overordnede avtalen har som hovedformål å styrke og synliggjøre samisk kultur, språk og samfunnsliv. I avtalen er det presisert at fylkeskommunen har et særskilt ansvar for sørsamisk, og at den sammen med Sametinget skal sørge for å realisere hovedformålet og utvikle det sørsamiske språket. Et sørsamisk navn på Innlandet og fylkeskommunen er framhevet som et viktig tiltak for å følge opp den overordnede samarbeidsavtalen.

Når det gjelder forslaget om et samisk navn på Innlandet fylke, presiserte Sametingets stedsnavntjeneste innledningsvis at de vanligvis gir tilrådninger til skrivemåten av samiske stedsnavn som har *historisk* forankring og at deres anliggende ikke er å konstruere samiske stedsnavn. Etter dialog med Statens Kartverk og Språkrådet,

ble det bestemt at stedsnavntjenesten skulle gi en tilrådning om et samisk parallellnavn. Forslaget ble et sørsamisk navn på fylket, siden fylkets nordlige del ligger innenfor det sørsamiske området. Høringen av stedsnavntjenestens navneforslag ble bifalt av de fire som ga høringssvar, hvorav to samiske organisasjoner.

Norges internasjonale forpliktelser, Grunnloven §108, Stortingets vedtakelse av sameloven og opprettelsen av Sametinget er alle signaler om nasjonale myndigheters vilje til likestilling av samisk og norsk språk og bevaring av etnisk identitet. Bruk av samiske betegnelser er viktig når det gjelder å hevde samisk språk og bevare etnisk identitet. Flerspråklige kommune- og fylkesnavn i områder der samisk språk og kultur ikke står så sterkt, vil være av betydning i denne sammenhengen.

Et sørsamisk navn på Innlandet fylke er et viktig signal om at fylkeskommunen tar sitt ansvar for samiske språk og samiske saker alvorlig. Departementet legger også vekt på at det fra ulike hold har vært etterspurt et offisielt samisk navn på fylkeskommunen. Det er viktig for departementet at fylkestinget selv kommer fram til et samisk parallellnavn, som fylkestinget mener har god lokal forankring. Departementet viser her til omtalen av det fylkeskommunale selvstyret i punkt 2.3.2 og legger avgjørende vekt på Innlandet fylkeskommunes ønske og begrunnelse for å velge et sørsamisk navn.

Departementet har derfor kommet til at Innlandet fylke bør gis et tospråklig norsk og sørsamisk fylkesnavn.

Navneformene norsk og sørsamisk er likestilte. I offisiell skriftlig og muntlig kommunikasjon skal den norske navneformen tas med der norsk språk brukes, mens den samiske navneformen skal tas med der samisk språk brukes. Ved offentlig skilting, i logoer og på offentlige organers brevpapir mv., skal derimot begge navneformer benyttes.

Fylkesnavn er egennavn. Begreper som «fylke», «fylkeskommune» og lignende inngår

ikke i selve navnet. Fylkesnavnet fastsettes derfor i kausformen nominativ. Genitivsformen for Innlandet fylke er Sisdajven fylhke. Innlandet fylkeskommune er Sisdajven fylhkentjielte.

Hensikten med tospråklige kommunenavn har vært å likestille samisk og norsk. Det samme er tilfelle med tospråklige fylkesnavn.

Når det gjelder rekkefølgen på den samiske og norske formen av fylkesnavnet, har Innlandet fylkesting ikke angitt noe om rekkefølgen. I inndelingsloven § 29 er alle fylker som har parallellnavn oppført med det norske navnet først. Departementet mener derfor at det er naturlig å ha den samme rekkefølgen for Innlandet fylke: Innlandet eller Sisdajve.

Det bør overlates til Kongen å fastsette tidspunktet for ikrafttredelse av endringsloven.

3.2 Nordsamisk og sørsamiske navn på Nordland fylke

3.2.1 Forslaget i høringen i 2019

Som nevnt i punkt 2.2.2 ba Nordland fylkeskommune i brev 13. august 2019 om en tilrådning om valget av samisk navn på fylket fra Sametinget. Sametinget ga i brev 21. august 2019 sin foreløpige tilrådning om parallellnavn for Nordland fylke på sørsamisk, lulesamisk og nordsamisk, slik skjemaet nedenfor viser:

Nordland fylkeskommune sendte deretter Sametingets foreløpige tilrådning ut på høring 3. september 2019 til følgende mottakere:

Bearn kommune
Bodø kommune
Evenes kommune
Fauske kommune
Hamarøy kommune
Hattfjelldal kommune
Narvik kommune
Rana kommune
Tysfjord kommune
Vefsn kommune

Norsk navn	objekt	sørsamisk	lulesamisk	nordsamisk
Nordland	fylke	Nordlaante	Nordlánnda	Nordlánda
Nordland fylke	fylke	Nordlaanten fylhke	Nordlánda fylkka	Nordlándda fylka
Nordland	fylkeskommune	Nordlaante	Nordlánnda	Nordlánda
Nordland fylkeskommune	fylkeskommune	Nordlaanten fylhkentjielte	Nordlánda fylkkasuohkan	Nordlándda fylkkasuohkan

Árran julevsáme guovdásj / lulesamisk senter
 Duoddara Ráfe – Pitesamisk senter
 Sijti Jarnge – Samisk kultur- og utviklingssenter
 i Hattfjelldal
 Stormen bibliotek
 Várdobáiki – Samisk senter

Høringsfristen var på to måneder.

Fylkeskommunen mottok høringssvar fra tre instanser, som alle hadde merknader til forslagene:

Tysfjord kommune

Vefsn kommune

Árran julevsáme guovdásj / lulesamisk senter

Nordland fylkeskommune mener at det ikke er nødvendig å ha en ny bred høring av forslaget om et nord- og sørsamisk navn på fylkeskommunen nå. Fylkeskommunen viser for det første til den tidligere høringen av samiske parallellnavn. Etter deres mening er det ikke nødvendig på nytt å konsultere fylkeskommunens medvirkningsorganer. Nordland fylkeskommune anser det heller ikke naturlig å konsultere berørte samiske interesser etter sameloven § 4-4. Fylkeskommunen viser til at lulesamisk navn på Nordland fylke er allerede vedtatt i henhold til inndelingsloven, og begrunnelsen for å søke om et nordsamisk og et sørsamisk navn vedrører praktisering av valgt samisk språk der gjeldende språk er naturlig i området.

3.2.2 Høringsinstansenes innspill i 2019

Vefsn kommune hadde ingen kommentarer til forslaget fra samisk stedsnavnstjeneste på skrivemåten av navnet «Nordland» på henholdsvis sørsamisk, lulesamisk og nordsamisk. Kommunen uttalte videre:

Vefsn kommune har videre merket seg at fylket foreslår at det er den lulesamiske navneforma «Nordlánda fylkkasuohkan» blir brukt som offisielt navn på fylkeskommunen. Vefsn kommune har ikke gjort seg opp noen egen mening om hvilken status de ulike samiske navneformene skal ha. Vi mener likevel at det sørsamiske Nordlaante / Nordlaanten fylhke / Nordlaanten fylhkentjielte bør brukes ved skilting av fylkets / fylkeskommunens bygninger i det sørsamiske området på Helgeland, og tilsvarende ved skilting av veger som krysser fylkesgrensa inn mot Helgeland.

Tysfjord kommune støttet fylkestingets vedtak om at det offisielle samiske navnet skal være det lulesamiske Nordlánda fylkkasuohkan. Om nordsamisk og sørsamisk språkform uttalte kommunen:

Nå viser fylkeskommunen til at det både er nordsamisk og sørsamisk språk innen fylkeskommunens geografiske område. Vi mener det er naturlig at det nye fylket Troms og Finnmark har nordsamisk språkform, og at Trøndelag har sørsamisk språkform. På den måten er de tre offisielle samiske språkene ivaretatt i de tre nordligste fylkene. Alternativt vil måtte være at de tre nordligste fylkene bruker alle de tre offisielle samiske språkene nordsamisk, lulesamisk og sørsamisk, der nordamisk språk kommer først i Troms og Finnmark, lulesamisk først i Nordland og sørsamisk først i Trøndelag.

Árran julevsáme guovdásj / lulesamisk senter støttet også forslaget til det offisielle lulesamiske navnet på Nordland fylke. Senteret støttet videre at fylkeskommunen ville fremheve betydning av at også nordsamisk og sørsamisk språkområde er representert innenfor Nordland fylke.

3.2.3 Departementets vurderinger

Regjeringen har som mål at samene skal få utvikle sitt språk, sin kultur og sitt samfunnsliv. Det er viktig og berikende for Norge å ta vare på samiske språk, samisk kultur og tradisjoner.

De samiske språkene som er mest i bruk i Norge i dag er nordsamisk, sørsamisk og lulesamisk. Disse språkene er anerkjent som minoritetsspråk i Norge, og har beskyttelse gjennom Europarådets minoritetsspråkspakt.

Nordsamisk, sørsamisk og lulesamisk språk har vern etter del III i Minoritetsspråkpakten. Alle språk som er omfattet av minoritetsspråkpakten har rettigheter etter del II i pakten. Bestemmelsene i del III er mer omfattende og har mer detaljerte regler for blant annet utdanning, rettsvesen, offentlig forvaltning, media og kultur.

Ifølge UNESCO er nordsamisk regnet som et truet språk, mens lulesamisk og sørsamisk er regnet som alvorlig truede språk.

Fylkestinget i Nordland fylkeskommune har med stort flertall gått inn for en endring fra tospråklig fylkesnavn (norsk og lulesamisk) til firespråklig fylkesnavn som inkluderer nord- og sørsamisk. Under henvisning til navneprosessen i 2018 har det ikke vært en ny åpen høring om

ytterligere to samiske navn på Nordland fylke. Bakgrunnen for dette er at spørsmålet om et nord-samisk og et sørsamisk navn på fylket var aktuelt den gangen også.

I sin foreløpige tilrådning i 2019 fremmet Sametinget tre offisielle samiske navn på Nordland fylke; sørsamisk, lulesamisk og nordsamisk. Forslagene ble sendt ut på en bred høring samme år. Ingen av høringsinstansene hadde innsigelser mot navneforslagene og Sametingets stedsnavnkonsulenter ga en endelig tilrådning med de samme forslagene uten å konkludere med hvilket av disse som burde velges som offisielt samisk navn på fylket. Departementet vurderer at denne prosessen oppfyller kravene om konsultasjon i sameloven § 4-4.

Da fylkeskommunen vedtok et offisielt lulesamisk parallellnavn, vektla den at utvalget i NOU 2016: 18 *Hjertespråket* støttet dette navnevalget. Utvalgets begrunnelse var at Nordland var det eneste fylket der det var aktuelt å fastsette et offisielt *lulesamisk* navn.

Samtidig viste Nordland fylkeskommune til at den var opptatt av at både nordsamisk og sørsamisk navneform skulle benyttes i informasjonen fra fylkeskommunen. Begge disse språkgruppene ville dermed være ivaretatt. Departementet skrev i Prop. 88 L (2020–2021) *Endringer i inndelingslova (innføring av tospråklig navn på Nordland fylke, norsk og lulesamisk)* at dersom Nordland fylkeskommune på et senere tidspunkt skulle ønske å få fastsatt offisielle navn på sørsamisk og nordsamisk, ville departementet i utgangspunktet være positiv til det.

I saksframlegget peker fylkeskommunen på at

Forskrift om stadnamn har klare grenser for hvordan navnene skal brukes. Vedtaket som er fattet i 2018, gjelder kun lulesamisk navn på Nordland. Nord- og sørsamisk navn på Nordland fylke ikke er klarert for bruk, og navnene kan ikke benyttes etter dagens forskrift. Dette gjelder også logoer, hjemmesider, brevpapir, skilting av bygninger og fylkes- og riksgrenser mv.

Fylkesrådet i Nordland fylkeskommune viser til at det er viktig med nord- og sørsamisk språk på skilting i tillegg til gjeldende vedtak om lulesamisk. Nordland er et langstrakt fylke som i tillegg til lulesamisk også har nord- og sørsamisk naturlig innenfor sine fylkesgrenser.

Etter sameloven er de samiske språkene og norsk likeverdige språk, og sørsamisk, lulesamisk og nordsamisk skal være likestilte språk etter

bestemmelsene i sameloven kapittel 3. Nordland fylkeskommune er en del av forvaltningsområdet for samiske språk etter samelovens språkregler, som blant annet innebærer at befolkningen gis rett til bruk av samisk overfor offentlige organer. Sametinget bevilger et fast tilskudd til tiltak i språkområdet.

Norges internasjonale forpliktelser, Grunnloven §108, Stortingets vedtakelse av sameloven og opprettelsen av Sametinget er alle signaler om nasjonale myndigheters vilje til likestilling av samisk og norsk språk og bevaring av etnisk identitet. Det kulturvernet som ligger i bruk av samiske betegnelser, er viktig når det gjelder å hevde samisk språk og bevare etnisk identitet. Parallele kommune- og fylkesnavn i områder der samisk språk og kultur står sterkt, vil være av betydning i denne sammenheng.

Et nord- og sørsamisk navn på Nordland fylke, i tillegg til det lulesamiske, er et viktig signal om at Nordland fylkeskommune tar sitt ansvar for samiske språk og samiske saker alvorlig. Departementet legger også vekt på at det fra ulike hold har vært etterspurt både et nordsamisk og et sørsamisk offisielt navn på fylkeskommunen for å ivareta et reelt behov for informasjon, skilting mv.

Det er viktig for departementet at fylkestinget selv kommer fram til samiske parallellnavn, som fylkestinget mener har god lokal forankring. Departementet viser her til omtalen av det fylkeskommunale selvstyret i punkt 2.3.2 og legger avgjørende vekt på Nordland fylkeskommunes ønske og begrunnelse for å velge to nye parallellnavn.

Departementet har derfor kommet til at Nordland fylke bør gis to nye offisielle samiske navn; nordsamisk og sørsamisk i tillegg til det norske og lulesamiske fylkesnavnet.

Navneformene norsk og lulesamisk er likestilte. Det samme vil gjelde de to nye samiske navnene, nord- og sørsamisk. I offisiell skriftlig og muntlig kommunikasjon skal den norske navneformen tas med der norsk språk brukes, mens de samiske navneformene skal tas med der samisk språk brukes. Ved offentlig skilting, i logoer og på offentlige organers brevpapir mv., skal derimot norsk og det samiske navnet som er aktuelt for området og adressaten benyttes.

Fylkesnavn er egennavn. Begreper som «fylke», «fylkeskommune» og lignende inngår ikke i selve navnet. Fylkesnavnet fastsettes derfor i kasusformen nominativ. Genitivsformen er på lulesamisk Nordlánda fylkka, sørsamisk Nordlaanten fylhke og nordsamisk Nordlánda fylka. Nordland fylkeskommune er på lulesamisk

Nordlánda fylkkasuohkan, på sørsamisk Nordlaanten fylhkentjielte og på nordsamisk Nordlánda fylkkasuohkan.

Hensikten med parallelle kommunenavn har vært å likestille samisk og norsk. Det samme er tilfellet med flerspråklige fylkesnavn.

Når det gjelder rekkefølgen på de samiske og den norske formen av fylkesnavnet, har Nordland fylkesting ikke angitt noe om rekkefølgen. I inndelingsloven § 29 er Nordland – i likhet med de andre fylkene som har samisk parallellnavn – oppført med det norske navnet først. Departementet mener derfor at det er naturlig fortsatt å ha den samme rekkefølgen for Nordland fylke som tidligere. Det norske navnet står først og deretter det lulesamiske, så følger i alfabetisk rekkefølge nordsamisk og sørsamisk: Nordland eller Nordlánda eller Nordlánda eller Nordlaante.

Det bør overlates til Kongen å fastsette tidspunktet for ikrafttredelse av endringsloven.

4 Økonomiske og administrative konsekvenser

Når det gjelder Innlandet fylkeskommune, framgår det av fylkeskommunedirektørens innstilling at beslutningen om et samisk parallellnavn vil ha flere praktiske og økonomiske konsekvenser for fylkeskommunen med hensyn til profilering, der skilting av fylkeshus, logo og digitale maler og skilting av veier er sentrale stikkord. Innlandet fylkeskommune opplyser at det er iverksatt arbeid for å avklare hvordan dette kan gjøres i praksis. Samlet sum for fylkeskommunen ble i 2023 estimert til å ligge på omtrent 250 000 kr.

Nordland fylkeskommune mener at det ikke vil medføre særlige merkostnader å gjennomføre de tiltak som kreves når Nordland fylke får to nye parallellnavn. Logoene på alle de tre samiske

språkene i Nordland er allerede utarbeidet, og skiltkostnadene vil ikke bli så høye.

For statlige etater vil endringen kunne medføre noen merutgifter som eventuell ny logo og navn på brevhode, skilt som viser til etaten o.l. Departementet antar likevel at det her er snakk om mindre beløp.

Lovendringen vil derfor ikke medføre nevneverdige kostnader eller administrativt merarbeid for forvaltningen eller for samfunnet ellers. De berørte fylkeskommunene dekker selv kostnader som følge av forslaget.

5 Merknader til lovforslaget

Til inndelingsloven § 29

Inndelingsloven § 29 nr. 4 endres slik at Innlandet fylke får det sørsamiske parallellnavnet Sisdajve. Dette innebærer at begge navnene er offisielle navn på fylket. Lovteksten angir det sørsamiske navnet i nominativ, slik at det offisielle sørsamiske parallellnavnet på Innlandet er Sisdajve.

Rekkefølgen på navnet i loven er norsk og sørsamisk.

Inndelingsloven § 29 nr. 13 endres slik at Nordland fylke i tillegg til det lulesamiske navnet får et nordsamisk og et sørsamisk parallellnavn. Dette innebærer at alle navnene er offisielle navn på fylket. Lovteksten angir det nordsamiske navnet og det sørsamiske navnet i nominativ, slik at de offisielle nordsamiske og sørsamiske parallellnavnene på Nordland er henholdsvis Nordlánda eller Nordlaante.

Rekkefølgen på navnet i loven er norsk, lulesamisk, nordsamisk og sørsamisk.

Det foreslås at endringsloven skal gjelde fra den tiden Kongen bestemmer.

Kommunal- og distriktsdepartementet

t i l r å r :

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om endringer i inndelingsloven (sørsamisk navn på Innlandet fylke og nord- og sørsamiske navn på Nordland fylke).

Vi **HARALD**, Norges Konge,

s t a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak til lov om endringer i inndelingsloven (sørsamisk navn på Innlandet fylke og nord- og sørsamiske navn på Nordland fylke) i samsvar med et vedlagt forslag.

Forslag
til lov om endringer i inndelingsloven
(sørsamisk navn på Innlandet fylke og
nord- og sørsamiske navn på Nordland fylke)

I

I lov 15. juni 2001 nr. 70 om fastsetjing og endring av kommune- og fylkesgrenser gjøres følgende endringer:

§ 29 nr. 4 skal lyde:

4. Innlandet *eller Sisdajve*

§ 29 nr. 13 skal lyde:

13. Nordland eller Nordlånnda *eller Nordlánda*
eller Nordlaante.

II

Loven gjelder fra den tiden Kongen bestemmer.

